

258**UMOWA**

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

sporządzona w Warszawie dnia 31 sierpnia 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 31 sierpnia 1994 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu, pragnąc zawrzeć umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres podmiotowy**

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2**Podatki, których dotyczy umowa**

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu lub od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego oraz podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłaconych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób prawnych;
- 2) podatek dochodowy od osób fizycznych (zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w Wietnamie:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych;
- 2) podatek od zysku, i
- 3) podatek od zysku transferowanego, (zwane dalej „podatkami wietnamskimi”).

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3**Ogólne definicje**

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar znajdujący się poza jej wodami terytorialnymi, na którym Polska na mocy jej ustawodawstwa i zgodnie z prawem międzynarodowym ma suwerenne prawa do poszukiwań i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego podglebia i wierzchnich mas wodnych;
- b) określenie „Wietnam” oznacza Socjalistyczną Republikę Wietnamu, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Wietnamu, w tym każdy obszar znajdujący się poza jego wodami terytorialnymi, na którym Wietnam, na mocy ustawodawstwa wietnamskiego i zgodnie z prawem międzynarodowym, ma suwerenne prawa do poszukiwań i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego podglebia i wierzchnich mas wodnych;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznacza odpowiednio Polskę i Wietnam;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „obywatele” oznacza:
 - 1) wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa;

- 2) wszelkie osoby prawne, spółki jawne i stowarzyszenia utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statki morskie lub statki powietrzne są eksploatowane wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwa władza” oznacza:
- 1) w Polsce — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - 2) w Wietnamie — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu przepisu nie wynika inaczej, każde określenie nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, miejsce zarejestrowania albo inne kryterium o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwie władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej zarejestrowania.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie albo częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania lub odkrywania zasobów naturalnych.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo związaną z tymi pracami działalność nadzorczą, lecz tylko wówczas, gdy taki plac budowy, prace lub działalność nadzorcza trwają w jednym z Umawiających się Państw dłużej niż 6 miesięcy;
- b) świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych świadczonych przez przedsiębiorstwo za pośrednictwem pracowników lub innego personelu zatrudnionego w tym celu przez przedsiębiorstwo, lecz tylko wówczas, gdy taka działalność (związana z jednym lub ubocznym projektem) trwa przez okres lub okresy przekraczające 6 miesięcy w ciągu każdego dwunastomiesięcznego okresu.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu nie stanowią zakładu:

- a) użytkowanie placówki, która służy wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu obróbki lub przetworzenia przez inne przedsiębiorstwa;
- d) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 7, działa w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w pierwszym Umawiającym się Państwie w zakresie każdego rodzaju działalności, który ta osoba podejmuje dla przedsiębiorstwa, jeżeli ta osoba:

- a) posiada i zwyczajowo realizuje w tym Państwie pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu;

b) nie posiada pełnomocnictwa, lecz utrzymuje zazwyczaj w pierwszym Państwie zapas dóbr lub towarów, z którego regularnie dostarcza je w imieniu przedsiębiorstwa.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu uważa się, że przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem reasekuracji, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono w tym drugim Państwie składki lub ubezpiecza od ryzyka w tym Państwie za pośrednictwem pracownika lub przedstawiciela, który nie jest niezależnym przedstawicielem w rozumieniu ustępu 7.

7. Nie będzie się uważać, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiającym się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jeżeli jednak działalność takiego przedstawiciela prowadzona jest całkowicie lub prawie całkowicie w imieniu tego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa powiązanego, przedstawiciel taki nie będzie uważany za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu tego ustępu.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (w tym dochód z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych oraz prawo do otrzymywania opłat z tytułu eksploatacji lub prawa do odkrywania albo poszukiwania, lub w związku z eksploatacją pokładów mineralnych, naftowych lub gazowych, kamieniołomów lub innych miejsc wydobycia lub eksploatacji zasobów naturalnych; statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu z bezpośredniego użytkowania, najmu jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane: a) temu zakładowi; b) sprzedaży w tym drugim Państwie towarów lub dóbr takiego samego lub podobnego rodzaju, jak sprzedane za pośrednictwem zakładu; c) innej działalności gospodarczej prowadzonej w tym drugim Państwie takiego samego rodzaju jak działalność prowadzona przez zakład.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mogłyby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na takie potrącenie w odniesieniu do kwot wyptaconych (z innego tytułu niż bieżące wydatki) przez zakład na rzecz głównego oddziału przedsiębiorstwa lub innego oddziału z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw, lub z tytułu prowizji za szczególne usługi, lub z tytułu zarządzania albo, z wyjątkiem przedsiębiorstwa bankowego, z tytułu odsetek od kwoty pieniężnej pożyczonej zakładowi. Również przy określeniu zysków zakładu nie będzie się uwzględniać kwot wyptaconych (innych niż z tytułu zwrotu bieżących wydatków) przez zakład na rzecz głównego oddziału przedsiębiorstwa lub na rzecz innych oddziałów z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw lub z tytułu uzyskanych usług, lub z tytułu zarządzania albo, z wyjątkiem przedsiębiorstwa bankowego, z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych głównemu oddziałowi lub każdemu innemu oddziałowi przedsiębiorstwa.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania ustawodawstwa Umawiającego się Państwa dotyczącego ustalenia zobowiązań podatkowych osoby w przypadku, gdy informacje dostępne właściwej władzy tego Państwa są niewystarczające do ustalenia zysków, które należy przypisać zakładowi, pod warunkiem że ustawodawstwo to jest stosowane w granicach, w jakich informacje dostępne właściwej władzy pozwalają na to stosownie do zasad zawartych w tym artykule.

5. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowity zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwyczaj stosowanego podziału. Sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji statków powietrznych lub statków morskich w komunikacji międzynarodowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 mają również zastosowanie do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio mają udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Dywidendy takie mogą być jednak opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, lecz gdy odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć:

a) 10 procent kwoty dywidend brutto, gdy właścicielem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent;

b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W tym przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem udziału w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i jeżeli wierzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, rzeczywiście jest związana z takim zakładem lub taką stałą placówką albo jest związana z działalnością gospodarczą wymienioną w artykule 7 ustęp 1 litera c). W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między dłużnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z którego tytułu są wypłacane, przekraczają kwotę, którą dłużnik i właściciel odsetek uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć:

- a) 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych z tytułu płatności za użytkowanie lub prawa do użytkowania patentu, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy lub za informacje w zakresie zdobytego doświadczenia przemysłowego lub naukowego;
- b) 15 procent kwoty brutto należności licencyjnych w pozostałych przypadkach.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla telewizji lub radia, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód przy pomocy położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z których tytułu wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki lub działalnością gospodarczą wymienioną pod literą c) ustępu 1 artykułu 7. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne dla celów podatkowych powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, niezależnie od tego, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego zapłacone opłaty licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia tytułu własności statków powietrznych lub statków morskich eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków powietrznych lub statków morskich podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Zyski osiągane ze sprzedaży udziałów w spółce mającej siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Państwie.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymienione w ustępach 1–4 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania dzia-

talności zawodowej lub z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem niżej wymienionych okoliczności, gdy taki dochód może być opodatkowany również w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba w celu wykonywania działalności dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówką, to dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce;
- b) jeżeli pobyt osoby w drugim Państwie trwa przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w danym roku podatkowym, to dochód tej osoby może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie w jakim jest on osiągnięty w tym drugim Państwie.

2. Określenie „działalność zawodowa” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, inżynierów, prawników, dentystów, architektów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 21 płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku kalendarzowego; oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie; oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenie, uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub powietrznego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę, mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód artystów lub sportowców, mających miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z działalności określonej w ustępie 1, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie w ramach umowy kulturalnej lub porozumienia zawartego między Rządami Umawiających się Państw, będzie zwolniony z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 18

Emerytury i renty

Z uwzględnieniem artykułu 19 ustęp 2 emerytury lub inne podobne wynagrodzenia, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu poprzedniej pracy najemnej, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż renta i emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie i mająca miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie:

- 1) jest obywatelem tego Państwa lub
- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. a) Jakkolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez jedno Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa lub władzy lokalnej, może być opodatkowana tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli

osoba ją otrzymująca jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci i praktykanci

1. Należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie się lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego Umawiającego się Państwa.

2. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 wynagrodzenia za pracę wykonywaną przez studenta lub praktykanta w Umawiającym się Państwie nie mogą być opodatkowane w tym Państwie, pod warunkiem że praca taka jest związana ze studiami lub szkoleniem.

Artykuł 21

Nauczyciele, wykładowcy i pracownicy naukowo-badawczy

Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu nauczania, prowadzenia wykładów lub prac badawczych w uniwersytecie, w szkole pomaturalnej, szkole, instytucji oświatowej lub naukowo-badawczej uznanej przez Rząd tego Państwa, a która ma lub bezpośrednio przed tą wizytą miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie, prowadzenie wykładów lub badań naukowych, jeżeli okres pobytu tej osoby nie przekroczy dwóch lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu do pierwszego Państwa.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomości określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, a powstające w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane również w tym drugim Państwie.

Artykuł 23

Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Wietnamie, to Polska zwolni, z uwzględnieniem postanowień litery b), taki dochód od opodatkowania, z tym jednak że przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby może zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie był właśnie zwolniony od opodatkowania;
- jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Wietnamie, to Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Wietnamie; jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem potrącenia i jaka odpowiednio przypada na dochód, który może być opodatkowany w Wietnamie;
- w rozumieniu postanowień ustępu 1 litera a) i b) tego artykułu dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce ze źródeł położonych w Wietnamie i podlegający opodatkowaniu w Wietnamie, lecz który został zwolniony całkowicie lub częściowo od podatku wietnamskiego na mocy wietnamskiego ustawodawstwa w zakresie ułatwień dla inwestycji lub rozwoju, będzie uznany za całkowicie lub częściowo opodatkowany w Wietnamie.

2. W Wietnamie podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący: Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Wietnamie uzyskuje dochód lub zysk, który na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z niniejszą umową może być opodatkowany w Polsce, to Wietnam zezwoli na zaliczenie kwoty podatku polskiego zapłaconego od tego dochodu na poczet podatku wietnamskiego przypadającego od tego dochodu lub zysku. Jednakże kwota zaliczenia nie może przekroczyć kwoty podatku wietnamskiego, jaka została obliczona przed dokonaniem zaliczenia zgodnie z ustawodawstwem podatkowym Wietnamu.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiają-

cym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek, dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

4. Postanowienia ustępów 2 i 4 tego artykułu nie mają zastosowania do wietnamskiego podatku od transferu zysków, który w żadnym przypadku nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto transferowanego zysku, i do wietnamskiego podatku w odniesieniu do rolnej działalności produkcyjnej.

5. Żadne postanowienie tego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom nie mającym na jego obszarze miejsca zamieszkania jakichkolwiek osobistych zasiłków, zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, które ono przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

6. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do podatków objętych niniejszą umową.

7. Bez względu na postanowienia tego artykułu, jak dłużej Wietnam będzie przyznawał inwestorom zwolnienia na mocy ustawy o inwestycjach zagranicznych w Wietnamie, która określa, jakiemu opodatkowaniu podlega inwestor, nakładanie takiego podatku nie może być traktowane jako naruszające postanowienia ustępów 2 i 4 tego artykułu.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności właściwej władzy jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona — niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw — przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Wszelkie porozumienie będzie zrealizowane bez względu na terminy zawite przewidziane w prawie Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usunąć trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie co do tego, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zajdzie potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, taka wymiana może nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko dla tych celów, lecz mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń. Właściwe władze opracują w drodze konsultacji stosowne warunki, metody i techniczne sposoby w zakresie wymiany informacji, w tym również, w razie potrzeby, wymiany informacji w odniesieniu do uchylania się od opodatkowania.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego państwa;
- udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielenie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 27

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Strony poinformują się wzajemnie w drodze wymiany not o spełnieniu wymogów konstytucyjnych obowiązujących w ich państwach, niezbędnych do wejścia w życie niniejszej umowy. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty noty późniejszej.

2. Niniejsza umowa będzie miała zastosowanie:

- a) w zakresie podatku pobieranego u źródła — do podatku przypadającego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następnym po roku, w którym umowa wejdzie w życie;
- b) w zakresie innych podatków — do dochodu i zysku powstającego w latach podatkowych zaczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć umowę w drodze dyplomatycznej, przekazując drugiemu Umawiającemu się Państwu pisemną notyfikację o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

W takim przypadku umowa przestanie obowiązywać w obu Umawiających się Państwach:

- a) w zakresie podatków pobieranych u źródła — w odniesieniu do kwot podlegających opodatkowaniu w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następnym po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu;
- b) w zakresie innych podatków — w odniesieniu do dochodu i zysku powstającego w latach podatkowych zaczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Warszawie dnia 31 sierpnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego czwartego roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, wietnamskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W przypadku rozbieżności przy interpretacji tekst angielski będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej:

R. Michalski

Z upoważnienia Rządu
Socialistycznej Republiki
Wietnamu:

Pham Van Trong

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 8 listopada 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *Lech Wałęsa*
L.S.

259**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 3 stycznia 1995 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 31 sierpnia 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 28 ustęp 1 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 31 sierpnia

1994 r., dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje i w związku z powyższym umowa wchodzi w życie dnia 20 stycznia 1995 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *l. Byczewski*